

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

Проект BG161PO001/3.3-01/2008/001-11

"Комуникационна кампания за насърчаване на вътрешния туризъм в Република България"

www.tourism.government.bg

брой 42/април 2015

България и Румъния планират да създадат съвместен туристически информационен център

Правителството одобри проекта на Протокол за намерение между Министерството на туризма на България и Министерството на икономиката, търговията и туризма на Румъния. Чрез документа двете страни заявяват стремежа си да засилят приятелските си взаимоотношения и да допринесат за икономическото си развитие и растежа на туристическия потенциал.

Протоколът за намерение стимулира развитието на общи туристически продукти в областта на културно-историческия, балнео- и СПА, фестивалния и други видове туризъм. Целта е да се увеличи потенциалът за нарастващ туристопоток от трети пазари, включително и далечни, като се акцентира най-вече на Китай.

Специфичността на азиатските пазари, в частност Китай, изисква разработването на проекти на културни маршрути, а България и Румъния съвместно

могат да предложат интересни продукти. Един от вече подготвените - „Пътят на римските императори“, чертае трасето на два маршрута и цели интегрирането им в транснационални и трансгранични туристически услуги, в които основните притегателни елементи са културно-историческото наследство от Римската епоха и етнокултурата на региона. Проектът съдържа по пет обекта от всяка страна, избрани по одобрени от партньорите критерии – географ-

ска принадлежност към р. Дунав, близост до населени места, пътни връзки, възможност за настаняване и хранене, туристически атракции, участие в маркетингови кампании. Включените български обекти са крепостта „Калето“ – Белоградчик, старинният град „Улпия Ескус“ – Плевен, античният военен лагер „Нове“ – Свищов, античната крепост „Сексагинта Приста“ – Русе, и Римската гробница – Силистра.

В Протокола за намерение са набелязани различни области на тясно сътрудничество и обмен на информация. Сред най-важните е създаването на Българо-румънски туристически информационен център в Китай, който ще промотира общите продукти. Ще се обменят информация и експертни групи, което ще насърчава развитието на различните видове туризъм, ще се провеждат съвместни мероприятия за представянето на туристическия потенциал на двете страни и др.

Крепост Калето - Белоградчик

50

МАЛКО
ПОЗНАТИ

ТУРИСТИЧЕСКИ ОБЕКТА В БЪЛГАРИЯ

Пещерен манастир „Св. Иван Пусти“ край Враца

Манастирът „Св. Иван Рилски“ е известен още като „Свети Иван Пусти“ (от „пустиник“ – другата дума за отшелник) и като Бистрешки манастир (от името на близкото село). Той е един от най-малките в България. Намира се на 8 км северозападно от Враца, недалеч от местността Касината.

Въпреки че е обявен за паметник на културата още през 1978 г., той е малко познат. Причината е, че до него се е стигало единствено по тесни и труднодостъпни пътеки. През 2008 г. светлата обител е напълно реставрирана и достъпна за всички желаещи. Малко хора знаят, че патронът на манастира свети Иван Рилски е бил отшелник по тези земи. Преданието сочи, че вероятно тук е била неговата отшелническа обител.

Малката поляна, на която е разположен, е оградена с отвесни, високи около 50 м варовикови скали. В основата им се образува плитка, но висока и широка пещера с карстов извор. На северната ѝ стена неизвестен зограф е изписал пет сцени от житието на Свети Димитър и Свети Нестор. Стенописите се намират на 12 м височина и обхващат площ от 15 кв. м. Върху западната стена на пещерата са запазени следи от скални икони с образите на св. Иван Рилски и св. Йоан Богослов. Под тях е свещеният извор с езерото – за водата му се вярва, че е лековита. Тя минава покрай църковната сграда и пада от скалите, като образува малък водопад.

Светлата обител е датирана към 1544 г., но вероятно животът в служба на Бога е започнал много преди това. Открити са артефакти, според които светлата обител е била духовно средище още през Античността. Има доказателства, че мястото е почитано от траките, населявали тези земи. Запазена е ниша, уподобявана на женска утроба – символ на тракийската богиня на плодородието Бендида. Откритата във и около пещерата тракийска керамика свидетелства, че в предримската епоха (IV – I в. пр. Хр.) тук вероятно е имало светилище. Предполага се, че манастирът е основан като скален и монасите първоначално са обитавали тази и околните пещери.

Манастирът е известен като „Свети Иван Пусти“ заради пещерната постница, в която са открити стенописи, посветени на свети Иван Рилски. Именно това уникално за България място предизвиква най-голям интерес. До пещерата, разположена на отвесни скали между две канари, може да се стигне само по сковаани дървени стълби. Според преданията на това труднодостъпно място светецът Иван Рилски се е усамотявал за пост и молитва. Легендите разказват, че в тази най-стара част на манастира светецът е живял 40 дни в пост и молитви и скалата сама се е отворила, когато е тръгнал към Рила планина. Затова и от 1928 г. скалният манастир официално носи неговото име. В пещерата Постницата на височина пет-шест метра в малка скална ниша е изградена, вероятно по-късно, миниатюрна църквичка със свод от преплетени лозови пръчки, измазан с вар, на който все още може да се разпознае фигурата на Христос Вседържател. В това труднодостъпно пещерно светилище могат да се видят уникални изрисувани сцени и стенописи от XVIII – XIX в.

През Възраждането манастирът е духовно средище с килийно училище и книжовна школа, в която творят Йосиф Брадати и неговият ученик Тодор Врачански. През XVII в. зад манастирските стени процъфтяват и занаятите. Тук се е помещавала една от първите златарски работилници в Северозапада, свързана

с прочутата Чипровска школа. Най-популярното произведение на майсторите е от 1611 г. – сребърен кръст с позлата и цветни камъни. Запазени са също и богато украсен сребърен жезъл, и сребърно-позлатената обковка на Черепишкото четвороевангелие – истински шедьовър на българското средновековно изкуство. През 1822 г. в манастира е основана първата в България медно-щампарска работилница. Образци от изработена в светлата обител църковна утвар, щампи и икони се съхраняват в историческия музей във Враца.

През турското робство османлии два пъти опожаряват обителта. За последно това се случва през 1790 г., а самата църква е превърната в кошара за кози. Пет години по-късно, с помощта на йеромонах Йосиф от Берковица, тя е възстановена. Според оскъдните исторически данни олтарът е изографисван през 1820 г. от тревненския иконописец Петър Миньов. Църквата е преосветена през 1928 г. и съществува до 1980 г., когато иманяри убиват последния монах и разграбват и унищожават светлата обител.

ЗА КОНТАКТИ:

Туристически информационен
център – Враца

Тел: +359 92 60 318, 21 473, 33 149
e-mail: infocenter@vratsa.net